

בַּפֶּתַח מַא דְּחֻשִׁבוּ מִצְרָאֵי לְמִדָּן וְכוּ'. וְהָאֵי אֵיהוּ וְעִשְׂתָּם לֹא פֶּאֶשֶׁר זְמַם ולעתיד לבוא יתקיים בסמא"ל ובלילי"ת בת זוגו,

מש"כ 'כי בדבר אשר זדו עליהם' ותרגומו ארי בפתגמא דחשיבו מצראי למידן ית ישראל ביה דננון, דהיינו שבדבר שחשבו המצרים לדון את ישראל ולאבד אותם דהיינו מים בזה

הקב"ה דנם בים סוף בסוד 'ועשיתם לו כאשר זמם' (רש"י שם, רמ"ק). ♦ (דף ע"ה ע"ב)

מצוה על עם ישראל לקבל עליהם דיני בית דין הגדול

פְּקוּדָא בְּתַר דָּא, לְקַבַּל בֵּית דִּין הַגְּדוֹל עֲלֵיהוּ המצוה

שלאח"כ הוא שיקבלו ישראל עליהם את דיני בית דין הגדול וכמש"כ וקמת

ועלית אל המקום וגו', **בִּינָה, מִסְטָרָא דְגְדוּלָה אֶקְרִי אֱלֹהִים** והב"ד

הגדול הוא סוד הבינה הנקראת אלהי"ם כאשר היא נוטה לחסד, שבזה הדין משתתף עם

החסד, **בֵּית דִּין הַגְּדוֹל, רַב בְּדִינוּי, וְרַב בְּזִכּוּי** ובזה היא סוד

בית הדין הגדול, דהיינו דין מצד הבינה שדינים מתערים מינה וגדול הוא מצד החסד

אור הרשב"י

בתחילת שש. לאביי אליבא דרבי מאיר, דאמר אין אדם טועה ולא כלום – ניכול כולה שית! ולהך לישנא נמי דאמר אדם טועה משהו – ניכול עד סוף שית! ואביי אליבא דרבי יהודה, דאמר אדם טועה חצי שעה – ניכול עד פלגא דשית. ולהך לישנא נמי דאמרת אדם טועה שעה ומשהו – ניכול עד סוף חמש! – אלא אמר אביי: עדות – מסורה לזריוזים, חמין – לכל מסור. ורבא אליבא דרבי מאיר, דאמר אדם טועה שתי שעות

חסר משהו – מתחילת חמש לא ניכול! – חמש – חמה במזרח ושבע – חמה במערב. אי הכי, בשית נמי ניכול! – אמר רב אדא בר אהבה: שית יומא בקרנתא קאי. ורבא אליבא דרבי יהודה, דאמר אדם טועה שלש שעות חסר משהו – מתחילת ארבע לא ניכול! – חמש – חמה במזרח, ושבע – חמה במערב, וכל שכן ארבע. אי הכי, בחמש נמי ניכול! – תרגמה אביי אליבא דרבא: עדות מסורה לזריוזים, חמין לכל מסור.

הלימוד היומני

הנקראת גדולה, וזה הבי"ד הוא גדול בדיניו מצד הבינה וגדול בזכויותיו מאחר שהרחמים גוברים שם, ולכן כאשר האדם נידון משם גורם להתעוררות הרחמים מלמעלה ולבטל את הדין בשורשו, דהיינו שכאשר האדם מקבל את דין הבי"ד הגדול למטה אזי אין דין למעלה

מאחר שיושפע הדין הממותק בשורשו שבבינה[ולט] (רמ"ק), **בְּגוֹוְנָא דְאַתְמָר**

שׁוּם תְּשִׁים עֲלֶיךָ מֶלֶךְ בְּפִקּוּדָא, שׁוּם לְעִילָא, תְּשִׁים לְתַתָּא. הֵכִי לְקַבֵּל עָלֶיהָ בֵּית דִּין רַבְרָבָא, אִף עַל גַּב דְקַבִּיל עָלֶיהָ בֵּית דִּין זְעִירָא והנה צריך האדם לקבל על עצמו את דין

הבי"ד הקטן דמלכות ואת דין הבי"ד הגדול דבינה, כדוגמת מש"כ בסוד 'שום תשים עליך מלך', דהיינו שנאמר 'שום' כנגד הבינה למעלה, ונאמר 'תשים' כנגד המלכות למטה, ולכן

צריך האדם לקבל עליו את דין הבי"ד הגדול דבינה הגם שהוא כבר קיבל עליו את דין הבי"ד הקטן דמלכות. **בֵּית דִּין זְעִירָא, בֵּית דִּין שָׁל שְׁלֵשָׁה, מִסְטָרָא**

דְשְׁכִינְתָא תַתָּא והנה בי"ד הקטן הוא סוד בי"ד של שלושה המשתתפים עם השכינה התחתונה מלכות, דהיינו שהם סוד החג"ת המשתתפים על המלכות. **בֵּית דִּין**

רַבְרָבָא מְאֵלִין, סְנֵהֲדָרֵי גְדוּלָה ובי"ד הגדול מהבי"ד הקטן הוא סוד

אור הרשב"י

הקשים ומבסמים אותם וממתקים אותם, ולכן אל תתמה ממ"ש עתה בעזרת השם איך ע"י שרשי ומקורי הדין אנו מבסמים וממתקים את הדין (והוא מחמת שבשורשם הם בסוד אחדות האצילות ועי"כ הדין קרוב ביותר אל החסד ומשום כך הם ממותקים ביותר).

[רלט] וכדאיתא בשער הכוונות - דרושי ראש השנה דרוש ז' וז"ל: וכלל זה יהיה בידך כי כל כפיית וביטול הדינין והתמתקותם אינם אלא על ידי שורשם ממש כי הגבורות והדינין העליונים הנה הם תמיד ממותקים ומבוסמים לכן הם עצמם כופים את הדינים

סנהדרין הגדולה של שבעים דיינים, שהם סוד הז"ת המושרשות בבינה שכל אחת מהם כוללה מעשר וביחד הם שבעים (רמ"ק).

משה רבינו החתום בדעת כולל את כל הסנהדרין מצד השכינה העליונה

אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, שְׁבַעִים סְנֵהֲדָרֵי גְדוּלָה הוּ, וְאַנְתָּ רַבְרָא עַל כְּלָהוּ ואמר המאור הקדוש רשב"י לרע"מ,

שהנה אותם השבעים דיינים של סנהדרין הגדולה אתה גדול מעל כולם, מאחר שהם בסוד הז"ת המשוורשים בבינה ואתה בסוד דעת דבינה שהיא שורש לכל הז"ת (רמ"ק), (שמות יח) **וְהָיָה כָּל הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל הַדָּבָר הַקָּטָן יִשְׁפְּטוּ הֵם. אֱלוֹ. (הם סְנֵהֲדָרֵי גְדוּלָה, סְנֵהֲדָרֵי קְטָנָה).** **סְנֵהֲדָרֵי גְדוּלָה מְסַטְרָא דְשְׂכִינְתָא עֲלָאָה, סְנֵהֲדָרֵי קְטָנָה מְסַטְרָא דְשְׂכִינְתָא תַּתָּאָה** ומשום כך נאמר כך והיה כל הדבר וגו' דהיינו שאותם השבעים דיינים שבסנהדרין הגדולה שמשה החתום בדעת כוללם הם מצד השכינה העליונה בינה ומשום כך שם נידונים הדברים הגדולים, ומשא"כ שלשת הדיינים של סנהדרין הקטנה הם מצד השכינה התחתונה מלכות ולכן שם נידונים הדברים הקטנים.

סוד סנהדרין הגדולה הוא מצד החסד הנקרא גדולה

מִשֶׁה שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִלְכָּא, אֶהְרֵן שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִטְרוֹנִיתָא. וְעַמְהוֹן שְׁבַעִין וְתַרְיֵן סְנֵהֲדָרִין, כְּמַנִּין חֶסֶד, וַיִּמְהַכָּא סְנֵהֲדָרֵי גְדוּלָה והנה משה הוא שושבינו של המלך ז"א, ואהרן הוא

הלימוד היומני

שושבין המלכה מלכות, ויחד עם שבעים הדיינים שבסנהדרין הגדולה הם מנין ע"ב שהוא כמנין חס"ד, ומכאן נמצא שסוד סנהדרין הגדולה הוא מצד החסד הנקרא גדולה. **סְנֵה־דִּירֵי קִטְנָה, מְסַטְרָא דְשִׁמְאֵלָא**, (בראשית א) **אֵת הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלַּת הַלַּיְלָה** אמנם סנהדרין הקטנה הם מצד השמאל שהיא המלכות, בסוד 'את המאור הקטן לממשלת הלילה' שהוא סוד המלכות.

מאור גדול כנגד ז"א ומאור קטן כנגד המלכות

וּבְגִין דָּא, תְּפַאֲרַת אֵת הַמְּאֹר הַגָּדוֹל לְמַמְשַׁלַּת הַיּוֹם,
דְּאִתְמַר בֵּיהּ (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסְדּוֹ ומשום
 כך נאמר על הת"ת, 'את המאור הגדול לממשלת היום', והוא מאחר שז"א הוא מצד החסד הנקרא גדולה, ולכן נאמר על ז"א הנקרא יום, 'יומם יצוה ה' חסדו', דהיינו שהוא מצד החסדים. **אֵת הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלַּת הַלַּיְלָה**, (שם) **וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עֲמִי. שִׁיר דְּלִוְיִים, וְדָא יְסוּד.** (שמואל א ב) **בֶּן יִשִׁי חֵי עַל הָאֲדָמָה** ומשא"כ 'את המאור הקטן לממשלת הלילה' הוא סוד המלכות, ולכן

נאמר בה 'ובלילה שירה עמי', והוא מאחר שסוד השיר הוא מצד הלוויים האחוזים בשמאל, דהיינו שהם ביסוד דנוק' ששם חתום נעים זמירות ישראל שעליו נאמר 'בן ישי חי על האדמה', דהיינו שהוא חתום ביסוד דנוק' הנקרא ח"י מצד היסוד והנקרא אדמה מצד נוק'.
דְּתִקּוּן עֶשֶׂר מֵינֵי תְּהִלִּים, בְּשִׁירָה וכנגד המלכות שהיא הספירה העשירית תיקן דוד בתהילותיו עשרה מיני ניגון[רמ]. **וְאִיהוּ עֲדִיק לְשִׁמְאֵלָא,**

אור הרשב"י

[רמ] כדאיתא בפסחים דף ק"ו עמוד א' דאמר רבי יהושע בן לוי: בעשרה מאמרות

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000